

Herdenking van de terroristische aanslagen van 22 maart 2016

Toespraak van de heer Siegfried Bracke, Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers – plenaire vergadering van donderdag 21 maart 2019

Collega's,

Ik wens dit herdenkingsmoment te beginnen met een citaat van Mohamed El Bachiri, een Marokkaanse Belg, moslim en Molenbekenaar die op 22 maart 2016 zijn vrouw, zijn grote liefde en de moeder van zijn kinderen, heeft verloren. Hij schreef een boek met als titel: een Jihad van liefde. Ik citeer:

“De jihad van de liefde moet het antwoord zijn op de mensen die ons willen verdelen en die geweld en terrorisme propageren. Vervloekt zij de oorlog, vervloekt het terrorisme.”

Il y a trois ans, le mardi 22 mars, notre pays a été ébranlé par plusieurs attentats sanglants. Trente-deux personnes ont soudainement été fauchées par des actes lâches et insensés, laissant un vide qui ne pourra plus jamais être comblé. La vie publique dans notre pays s'est collectivement arrêtée. Je me souviens comme vous de ce terrible silence dans les rues désertées de Bruxelles.

La tristesse, l'indignation, l'angoisse et la colère d'alors sont encore très présentes aujourd'hui. La vague du souvenir est toujours aussi forte et laisse derrière elle d'innombrables familles déchirées et de nombreuses vies à jamais brisées. Ce jour-là, nous avons tous perdu une petite partie de nous-mêmes. Mais n'oublions pas qu'à côté de toute cette souffrance, il y a aussi de la place pour l'espoir, la foi et la fraternité.

Herdenkingen zijn belangrijk om de tragische gevolgen van haat, extremisme en fundamentalisme onder de aandacht te houden. Stilstaan is een goede manier om na te denken. Stilstaan? Ja dus, maar ook en vooral durven verdergaan.

Uiteraard moeten we waakzaam blijven, maar we mogen ons niet laten leiden door angst. Wij, als assemblée, hebben van de burger de verantwoordelijkheid gekregen om het land mee te besturen. Telkens opnieuw moeten we antwoorden bieden op complexe uitdagingen en worden we geacht moeilijke beslissingen te nemen. Angst, woede en haat zijn daarbij slechte raadgevers. Dat zijn gevoelens die ervoor zorgen dat individuen zoveel leed kunnen veroorzaken, drie jaar geleden bij ons, vorige week in Christchurch in Nieuw-Zeeland en op maandag in Utrecht.

Les idées nauséabondes qui sous-tendent cette violence aveugle – qu'elle soit dictée par le racisme ou le fondamentalisme religieux - doivent être combattues avec acharnement par les démocrates que nous sommes. Idéal certes en mouvement, l'esprit des Lumières a encore beaucoup à faire dans la société actuelle.

N'ayons pas la naïveté de croire que nos démocraties sont éternelles. L'esprit des Lumières est aux prises avec de fortes résistances qui demeurent profondément ancrées dans la société. C'est pourquoi nous ne pouvons pas perdre de vue les principes des Lumières mais nous devons, au contraire, les défendre activement.

Collega's, graag sluit ik af met een gedicht van diezelfde Mohamed El Bachiri:

“Baden in liefde, drijven op de rivier van het leven:
niets rechtvaardigt haat, niets zal tot haat leiden.
Zelfs de zwaarste beproevingen en de grootste
teleurstellingen zullen ons niet doen zwichten
voor een taal of een ideologie die oproept tot haat
en vernietiging.

Laten we verdergaan vanuit het hart en de rede,
met een overtuiging, of die nu religieus is of niet.
Laten we de liefde aanboren, die onuitputtelijke
grondstof, die uit het hart komt en niet uit de
bodem”.

PRI/DL/18.03.19